

Program nauczania języka polskiego w klasach VII–VIII szkoły podstawowej

Świat w słowach i obrazach, Gramatyka i stylistyka

Spis treści

- I. Charakterystyka programu nauczania
- II. Cele kształcenia – wymagania ogólne
- III. Treści nauczania – wymagania szczegółowe i przewidywane osiągnięcia uczniów po ukończeniu szkoły podstawowej
- IV. Sposoby osiągania celów kształcenia – metody, formy pracy, indywidualizacja
- V. Propozycje kryteriów oceny i metod sprawdzania osiągnięć uczniów
- VI. Cele wychowawcze i sposoby ich osiągania

I. Charakterystyka programu nauczania

*Program nauczania języka polskiego w klasach VII–VIII szkoły podstawowej (przeznaczony dla drugiego etapu edukacyjnego) opiera się na założeniach nowej Podstawy programowej (Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, kształcenia ogólnego dla branżowej szkoły I stopnia, kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy oraz kształcenia ogólnego dla szkoły policealnej, Dziennik Ustaw, 24.02.2017, poz. 356) i jest z nią w pełni zgodny. Program został tak skonstruowany, aby proces kształcenia przebiegał systematycznie, kompleksowo i pozwalał na spełnienie wszystkich wymagań zapisanych w podstawie programowej. Gwarantuje to cykl podręczników Witolda Bobińskiego *Świat w słowach i obrazach*, którego uzupełnieniem są podręczniki Zofii Czarnieckiej-Rodzik do kształcenia językowego *Gramatyka i stylistyka*. Wszystkie podręczniki zostały ze sobą odpowiednio skorelowane, dzięki czemu wzajemnie się*

dopełniają, uzupełniają w każdym aspekcie kształcenia, gwarantując realizację wszystkich treści zapisanych w podstawie programowej. W proponowanym programie nauczania i podręcznikach została zachowana zasada stopniowania trudności w zakresie wiedzy (pojęcia, terminy) oraz umiejętności (odbiór i analiza tekstów kultury, sprawności redakcyjne).

Program zakłada, że podmiotem wszelkich działań edukacyjnych jest uczeń z jego naturalną aktywnością, pasją, otwartością, chęcią do zabawy i kreatywnością. Uwzględniono w nim również zapisy dotyczące tempa przemian w wielu aspektach współczesnego życia. Nauczyciel może modyfikować program, tj. przesuwając realizację określonych treści, mając na uwadze potrzeby konkretnych uczniów oraz warunki funkcjonowania szkoły, a także potrzebę indywidualizacji procesu kształcenia.

1. Ogólne cele kształcenia w szkole podstawowej:

- wprowadzenie dziecka w świat wiedzy, przygotowanie do wykonywania obowiązków ucznia oraz wdrażanie do samorozwoju;
- dbałość o integralny rozwój biologiczny, poznawczy, emocjonalny, społeczny i moralny ucznia;
- wprowadzanie uczniów w świat wartości, w tym ofiarności, współpracy, solidarności, altruizmu, patriotyzmu i szacunku dla tradycji, wskazywanie wzorców postępowania i budowanie relacji społecznych sprzyjających bezpiecznemu rozwojowi ucznia (rodzina, przyjaciele);
- wzmacnianie poczucia tożsamości indywidualnej, kulturowej, narodowej, regionalnej i etnicznej;
- formowanie u uczniów poczucia godności własnej osoby i szacunku dla godności innych ludzi;
- rozwijanie kompetencji takich jak kreatywność, innowacyjność i przedsiębiorczość;
- rozwijanie umiejętności krytycznego i logicznego myślenia, rozumowania, argumentowania i wnioskowania;
- ukazywanie wartości wiedzy jako podstawy do rozwoju umiejętności;
- rozbudzanie ciekawości poznawczej uczniów oraz motywacji do nauki;
- wyposażenie uczniów w taki zasób wiadomości oraz kształtowanie takich umiejętności, które pozwalają w sposób bardziej dojrzały i uporządkowany zrozumieć świat;
- wspieranie ucznia w rozpoznawaniu własnych predyspozycji i określaniu drogi dalszej edukacji;

- wszechstronny rozwój osobowy ucznia przez pogłębianie wiedzy oraz zaspokajanie i rozbudzanie jego naturalnej ciekawości poznawczej;
- kształtowanie postawy otwartej wobec świata i innych ludzi, aktywności w życiu społecznym oraz odpowiedzialności za zbiorowość;
- zachęcanie do zorganizowanego i świadomego samokształcenia opartego na umiejętności; przygotowania własnego warsztatu pracy;
- ukierunkowanie ucznia ku wartościom.

2. Najważniejsze umiejętności kształcenia ogólnego w szkole podstawowej rozwijane u uczniów w trakcie nauki języka polskiego w klasach VII–VIII:

- umiejętność związana z poprawnym i zrozumiałym komunikowaniem się w języku polskim (kompetencje językowe);
- umiejętność czytania – rozumienie, wykorzystywanie i refleksyjne przetwarzanie tekstów (w tym tekstów kultury) w zakresie umożliwiającym zdobywanie wiedzy, rozwój emocjonalny, intelektualny i moralny oraz uczestnictwo w życiu społeczeństwa;
- umiejętność poszukiwania, porządkowania, krytycznej analizy oraz wykorzystywania informacji z różnych źródeł (mediów);
- umiejętność kreatywnego rozwiązywania problemów ze świadomym wykorzystywaniem metod i narzędzi wywodzących się z informatyki oraz technik mediacyjnych;
- umiejętność pracy w zespole;
- umiejętność przyjmowania postaw społecznych (aktywność społeczna);
- umiejętność aktywnego udziału w życiu kulturalnym szkoły, środowiska lokalnego oraz kraju;
- umiejętność uczenia (wszechstronnego samokształcenia);
- umiejętność przyjmowania postawy obywatelskiej, postawy poszanowania tradycji i kultury własnego narodu, a także postawy poszanowania dla innych kultur i tradycji.

3. Zadania nauczyciela języka polskiego w klasach VII–VIII szkoły podstawowej:

- wprowadzenie w świat literatury poprzez rozbudzenie zamiłowania do czytania oraz działania sprzyjające zwiększeniu aktywności czytelniczej;
- ugruntowanie zainteresowań czytelniczych oraz wyposażenie w kompetencje czytelnicze potrzebne do krytycznego odbioru utworów literackich i innych tekstów kultury;

- kształtowanie postawy dojrzałego i odpowiedzialnego czytelnika przygotowanego do otwartego dialogu z dziełem literackim;
- tworzenie sytuacji sprzyjających rozwojowi zainteresowań uczniów i ich zdolności poznawczych;
- wychowywanie świadomego odbiorcy i uczestnika kultury, szczególnie dzieł literackich;
- rozwijanie poczucia tożsamości narodowej oraz szacunku dla tradycji;
- rozwijanie ciekawości świata, motywacji do poznawania kultury własnego regionu oraz dziedzictwa narodowego;
- kształtowanie postawy otwartości wobec innych kultur i szacunku dla ich dorobku;
- rozwijanie umiejętności komunikowania się w różnych sytuacjach oraz sprawnego posługiwania się językiem polskim w zależności od celu wypowiedzi;
- rozwijanie umiejętności formułowania myśli, operowania bogatym słownictwem oraz wykorzystywania go do opisywania świata i oceniania postaw ludzi zgodnie z zasadami etyki i kultury języka;
- kształcenie umiejętności posługiwania się różnymi gatunkami wypowiedzi ustnej i pisemnej potrzebnymi w dalszej edukacji oraz w różnych sytuacjach życiowych;
- kształtowanie samodzielności w docieraniu do informacji, rozwijanie umiejętności ich selekcjonowania, krytycznej oceny oraz wykorzystania we własnym rozwoju;
- wychowanie do przyjmowania aktywnych postaw w życiu i brania odpowiedzialności za własne czyny;
- stosowanie rozwiązań metodycznych, które zapewnią integrację kształcenia literackiego, językowego i kulturowego oraz rozwój intelektualny i emocjonalny uczniom o różnym typie inteligencji (organizacja zajęć zwiększających szanse edukacyjne uczniów zdolnych oraz zajęć zwiększających szanse edukacyjne uczniów mających trudności w nauce języka polskiego).

II. Cele kształcenia – wymagania ogólne

Cel kształcenia:

I. Kształcenie literackie i kulturowe

Wymagania ogólne

Uczeń:

- czyta i rozumie utwory literackie oraz inne teksty kultury;
- zna wybrane utwory z literatury polskiej i światowej;
- wypowiada się na temat utworów, wykorzystując potrzebną terminologię;
- uczestniczy w kulturze polskiej i europejskiej, szczególnie w jej wymiarze symbolicznym i aksjologicznym;
- dostrzega wartości: prawdy, dobra, piękna, szacunku dla człowieka, i kieruje się nimi;
- odnosi się z szacunkiem do przeszłości i tradycji literackiej jako podstawy tożsamości narodowej;
- poznaje wybrane dzieła wielkich pisarzy polskich w kontekście podstawowych informacji o epokach, w których tworzyli;
- interesuje się kulturą środowiska lokalnego i uczestniczy w wydarzeniach kulturalnych.

Cel kształcenia:

II. Kształcenie językowe

Wymagania ogólne

Uczeń:

- rozumie wartość języka ojczystego i jego funkcje w budowaniu swojej tożsamości oraz wspólnot: rodzinnej, narodowej i kulturowej;
- rozumie twórczy i sprawczy charakter działań językowych;
- odpowiada za własne zachowania językowe;
- zna podstawowe pojęcia oraz terminy służące do opisywania języka i językowego komunikowania się ludzi;
- porozumiewa się (słucha, czyta, mówi i pisze) w różnych sytuacjach oficjalnych i nieoficjalnych (także z osobami doświadczającymi trudności w komunikowaniu się);
- mówi poprawnie;

- pisze zgodnie z zasadami ortofonii oraz pisowni polskiej;
- ma wiedzę o elementach składowych wypowiedzi ustnych i pisemnych oraz ich funkcjach w strukturze tekstów i w komunikowaniu się.

Cel kształcenia:

III. Tworzenie wypowiedzi

Wymagania ogólne

Uczeń:

- wypowiada się, dbając o oddech, odpowiednią artykulację i brzmienie;
- wypowiada się w określonych formach wypowiedzi ustnych i pisemnych;
- wygłasza, recytuje i interpretuje głosem teksty mówione;
- wygłasza, recytuje teksty z odpowiednią dykcją, właściwie operując głosem;
- rozpoznaje intencje rozmówcy;
- wyraża odpowiednio głosem własne intencje;
- rozpoznaje język jako działanie (akty mowy);
- umiejętnie stosuje środki stylistyczne;
- dba o estetykę tekstu;
- właściwie organizuje tekst;
- zna podstawowe zasady retoryki (w szczególności argumentowania);
- rozpoznaje manipulację językową;
- tworzy teksty o walorach estetycznych;
- podejmuje samodzielne próby literackie.

Cel kształcenia:

IV. Samokształcenie

Wymagania ogólne

Uczeń:

- podchodzi z szacunkiem do wiedzy;
- z pasją poznaje świat;
- stosuje zdobyte wiadomości w praktyce;
- samodzielnie dociera do informacji;

- dokonuje selekcji oraz syntezy zdobytych informacji;
- wartościuje zdobyte informacje;
- rzetelnie korzysta ze źródeł wiedzy, stosując cudzysłów, przypisy i odsyłacze;
- szanuje cudzą własność intelektualną;
- uczy się systematycznie;
- porządkuje i pogłębia zdobytą wiedzę;
- rozwija swoje uzdolnienia przez udział w różnych formach poszerzania wiedzy (np. konkursach, olimpiadach przedmiotowych, wykładach);
- potrafi samodzielnie prezentować wyniki swojej pracy;
- efektywnie posługuje się technologią informacyjną w celu poszukiwania, porządkowania i wykorzystywania informacji.

III. Treści nauczania – wymagania szczegółowe i przewidywane osiągnięcia uczniów po ukończeniu szkoły podstawowej

KLASA VII		
Uczeń spełnia wymagania określone dla klas IV–VI, a ponadto		
I. Kształcenie literackie i kulturowe		
1. Czytanie utworów literackich		
Material nauczania	Zagadnienia (pojęcia, terminy)	Przewidywane osiągnięcia Uczeń:
utwory prozatorskie, poetyckie i dramatyczne (w tym lektura obowiązkowa i uzupełniająca)	– rodzaj literacki – epika – liryka – dramat – gatunek – fraszka – tren – ballada – komedia – tragedia	– rozpoznaje rodzaje literackie: epikę, lirykę, dramat I.1.1) – określa cechy charakterystyczne dla poszczególnych rodzajów I.1.1) – przypisuje czytany utwór do odpowiedniego rodzaju I.1.1) – rozróżnia gatunki epiki, liryki, dramatu I.1.2) – podaje wyróżniki gatunkowe: komedii, fraszki, trenu, ballady, tragedii I.1.2) – wskazuje cechy gatunkowe czytanych

AUTOR: Andrzej Surdej

	– akt – scena – tekst główny – didaskalia – komizm – symbol – alegoria – wartość estetyczna – wartość uniwersalna – kontekst	utworów literackich I.1.2) – rozróżnia gatunki dramatu: komedię, tragedię I.1.2) – rozumie pojęcia związane z dramatem: akt, scena, tekst główny, didaskalia I.1.3) – wskazuje elementy dramatu: akt, scena, tekst główny, didaskalia I.1.3) – zna pojęcie komizmu I.1.5) – rozróżnia rodzaje komizmu I.1.5) – określa funkcje komizmu w tekście I.1.5) – rozumie pojęcia: symbol, alegoria I.1.4) – rozpoznaje w tekście literackim symbol i alegorię I.1.4) – określa funkcje symbolu i alegorii w tekstach I.1.4) – podaje przykłady symboli, alegorii I.1.4) – wyjaśnia, czym jest wartość estetyczna I.1.8) – określa wartości estetyczne tekstów literackich I.1.8) – wyjaśnia, czym jest wartość uniwersalna I.1.9) – wykorzystuje w interpretacji utworów literackich odwołania do wartości uniwersalnych związane z postawami społecznymi, narodowymi, religijnymi, etycznymi I.1.9) – dokonuje hierarchizacji wartości uniwersalnych I.1.9) – wykorzystuje w interpretacji tekstów literackich elementy wiedzy o historii i kulturze I.1.10) – wyjaśnia, czym jest kontekst I.1.11) – rozróżnia konteksty: biograficzny, historyczny,
--	---	---

		historycznoliteracki, kulturowy, filozoficzny, społeczny I.1.11) – wykorzystuje w interpretacji utworów literackich potrzebne konteksty I.1.11) – recytuje utwór literacki w interpretacji zgodnej z jego tematem i stylem I.1.12)
I. Kształcenie literackie i kulturowe 2. Odbiór tekstów kultury		
Material nauczania	Zagadnienia (pojęcia, terminy)	Przewidywane osiągnięcia Uczeń:
teksty informacyjne, publicystyczne, reklamowe, dzieła teatralne, muzyczne, plastyczne, przekazy audiowizualne, programy radiowe	– tekst publicystyczny – tekst popularnonaukowy – tekst naukowy – literatura piękna – artykuł	– rozróżnia tekst publicystyczny, popularnonaukowy, naukowy I.2.1) – wyszukuje w tekście publicystycznym, popularnonaukowym, naukowym potrzebne informacje I.2.1) – cytuje odpowiednie fragmenty tekstu publicystycznego, popularnonaukowego i naukowego I.2.1) – wie, czym jest literatura piękna I.2.4) – dostrzega różnice między literaturą piękną a literaturą naukową, popularnonaukową, publicystyką I.2.4) – określa funkcje literatury naukowej, popularnonaukowej, publicystyki I.2.4) – porządkuje informacje w zależności od ich funkcji w przekazie I.2.2) – podaje wyróżniki obrazu, grafiki I.2.3) – interpretuje dzieła sztuki: obraz, grafikę I.2.3) – rozpoznaje artykuł I.2.5) – określa podstawowe cechy artykułu I.2.5) – określa wartości estetyczne tekstów kultury

		<u>I.2.6)</u> – wskazuje w tekstach współczesnej kultury popularnej (np. w filmach, komiksach, piosenkach) nawiązania do tradycyjnych wątków literackich i kulturowych <u>I.2.7)</u>
II. Kształcenie językowe 1. Gramatyka języka polskiego		
Zagadnienia (pojęcia, terminy)	Przewidywane osiągnięcia Uczeń:	
czasownik – imiesłów – imiesłów przymiotnikowy – imiesłów przymiotnikowy czynny – imiesłów przymiotnikowy bierny – imiesłów przysłówkowy – imiesłów przysłówkowy współczesny – imiesłów przysłówkowy uprzedni	– rozpoznaje imiesłowy jako formy czasownika <u>II.1.4)</u> – wskazuje imiesłów przymiotnikowy <u>II.1.4)</u> – rozróżnia imiesłów przymiotnikowy czynny i bierny <u>II.1.4)</u> – poprawnie tworzy i stosuje imiesłów przymiotnikowy <u>II.1.4)</u> – poprawnie odmienia imiesłów przymiotnikowy <u>II.1.4)</u> – określa funkcję imiesłowu przymiotnikowego <u>II.1.4)</u> – wskazuje imiesłów przysłówkowy <u>II.1.4)</u> – rozróżnia imiesłów przysłówkowy współczesny i uprzedni <u>II.1.4)</u> – poprawnie tworzy i stosuje imiesłów przysłówkowy <u>II.1.4)</u> – określa funkcję imiesłowu przysłówkowego <u>II.1.4)</u>	
wypowiedzenie – rodzaje zdań złożonych współrzędnie – rodzaje zdań złożonych podrzędnie – imiesłowowy równoważnik zdania – wypowiedzenie	– rozpoznaje rodzaje zdań złożonych współrzędnie (łącznie, rozłączne, przeciwstawne, wynikowe) <u>II.1.4), II.1.5)</u> – rozpoznaje rodzaje zdań złożonych podrzędnie (z podrzędnym podmiotowym, orzecznikowym, przydawkowym, okolicznikowym, dopełnieniowym) <u>II.1.4), II.1.5)</u> – określa funkcję różnych typów zdań <u>II.1.4), II.1.5)</u> – poprawnie stosuje interpunkcję w zdaniach złożonych <u>II.1.4), II.1.5)</u>	

wielokrotnie złożone	– definiuje pojęcie imiesłowowy równoważnik zdania II.1.4) – rozpoznaje wypowiedzenia zawierające imiesłowowe równoważniki zdań II.1.4) – tworzy poprawnie wypowiedzenia z imiesłowowym równoważnikiem zdania II.1.4) – określa funkcję imiesłowowego równoważnika zdania II.1.4) – przekształca imiesłowowy równoważnik zdania w zdanie złożone II.1.4) – przekształca zdanie złożone w imiesłowowy równoważnik zdania II.1.4) – wskazuje wypowiedzenia wielokrotnie złożone II.1.5) – tworzy wypowiedzenia wielokrotnie złożone II.1.5) – analizuje budowę wypowiedzeń wielokrotnie złożonych II.1.5) – poprawnie stosuje interpunkcję w wypowiedzeniach wielokrotnie złożonych II.1.5)
słowotwórstwo – wyraz podstawowy – wyraz pochodny – podstawa słowotwórcza – temat słowotwórczy – formant – rodzina wyrazów – rdzeń – wyrazy pokrewne – parafraza słowotwórcza – wyrazy złożone	– rozumie pojęcia: wyraz podstawowy, wyraz pochodny, podstawa słowotwórcza / temat słowotwórczy, formant, rodzina wyrazów, rdzeń, wyrazy pokrewne, parafraza słowotwórcza II.1.2) – rozpoznaje wyraz podstawowy II.1.2) – rozpoznaje wyraz pochodny II.1.2) – tworzy wyraz pochodny II.1.2) – wskazuje w wyrazie pochodnym podstawę słowotwórczą / temat słowotwórczy i formant II.1.2) – rozróżnia rodzaje formantów: przedrostek, przyrostek, wrostek, formant zerowy II.1.2) – wskazuje wyrazy należące do tej samej rodziny II.1.2) – tworzy rodziny wyrazów II.1.2) – wskazuje rdzeń i rdzeń oboczny II.1.2)

	– nazywa rodzaj oboczności II.1.2) – odróżnia wyrazy pokrewne od wyrazów bliskoznacznych II.1.2) – wskazuje wyrazy złożone II.1.3) – tworzy wyrazy złożone II.1.3) – analizuje budowę wyrazów złożonych II.1.3) – rozróżnia: zestawienia, zrosty, złożenia II.1.3) – zna i stosuje w praktyce zasadę dotyczącą pisowni złożzeń z łącznikiem lub bez niego II.1.3)	
– mowa zależna – mowa niezależna	– odróżnia mowę zależną od niezależnej II.1.6) – przekształca mowę zależną w niezależną II.1.6) – przekształca mowę niezależną w zależną II.1.6) – określa funkcje mowy zależnej i niezależnej II.1.6) – zna i stosuje w praktyce zasady interpunkcyjno-ortograficzne obowiązujące w mowie zależnej i niezależnej II.1.6)	
II. Kształcenie językowe 2. Zróżnicowanie języka		
Materiał nauczania	Zagadnienia (pojęcia, terminy)	Przewidywane osiągnięcia Uczeń:
teksty kultury: – utwory poetyckie, prozatorskie, dramatyczne (w tym lektura obowiązkowa i uzupełniająca) – teksty informacyjne, publicystyczne,	– skróty – skrótowce – homonim – środowiskowe odmiany języka – dialekt – gwara	– wskazuje skróty i skrótowce II.2.1) – tworzy skróty i skrótowce II.2.1) – określa funkcje skrótów i skrótowców w tekście II.2.1) – odmienia skrótowce II.2.1) – poprawnie wymawia skrótowce II.2.1) – prawidłowo używa skrótowców w zdaniu II.2.1) – przestrzega zasad dotyczących pisowni skrótowców II.2.1)

reklamowe		– rozróżnia: literowce, głoskowce, sylabowce, skrótownice mieszane II.2.1) – zna i stosuje w praktyce zasady dotyczące stawiania kropki po skrótach II.2.1) – rozumie pojęcie homonim II.2.4) – wskazuje homonimy w tekście II.2.4) – określa rolę homonimów w wypowiedzi II.2.4) – zna i stosuje w praktyce zasady dotyczące pisowni homonimów II.2.4) – dostrzega zróżnicowanie słownictwa II.2.1) – rozpoznaje słownictwo ogólnonarodowe II.2.1) – wyróżnia środowiskowe odmiany języka II.2.5) – wyróżnia regionalne (terytorialne) odmiany języka: dialekt, gwarę II.2.5) – wskazuje przyczyny zróżnicowania języka II.2.5) – dostrzega ograniczony zasięg języka środowiskowego II.2.5)
II. Kształcenie językowe 3. Komunikacja językowa i kultura języka		
Material nauczania	Zagadnienia (pojęcia, terminy)	Przewidywane osiągnięcia Uczeń:
– teksty kultury – wypowiedzi ustne	– grzeczność językowa – norma językowa – błąd językowy	– rozumie, na czym polega grzeczność językowa II.3.1) – stosuje zasady etykiety językowej w wypowiedziach II.3.1) – rozumie, czym jest norma językowa II.3.2)

		– rozróżnia rodzaje norm językowych: wzorcową, użytkową II.3.2) – stosuje normę językową stosownie do sytuacji komunikacyjnej II.3.2) – rozumie, na czym polega błąd językowy II.3.3) – unika błędów językowych w wypowiedziach II.3.3)
II. Kształcenie językowe 4. Ortografia i interpunkcja		
Zagadnienia ortograficzne i interpunkcyjne	Przewidywane osiągnięcia Uczeń:	
– rozdzielna pisownia partykuły <i>nie</i> z różnymi częściami mowy – łączna pisownia partykuły <i>nie</i> z różnymi częściami mowy	– zna i stosuje w praktyce zasady dotyczące pisowni partykuły <i>nie</i> z różnymi częściami mowy II.4.4) – pisze rozdzielnie partykułę <i>nie</i> z osobowymi formami czasownika, z bezokolicznikami, z bezosobowymi formami czasowników zakończonymi na <i>-no</i>, <i>-to</i> II.4.4) – pisze rozdzielnie partykułę <i>nie</i> z wyrazami o znaczeniu czasownikowym: <i>nie brak</i>, <i>nie można</i>, <i>nie wolno</i>, <i>nie wiadomo</i>, <i>nie warto</i>, <i>nie trzeba</i>, <i>nie należy</i>, <i>nie potrzeba</i> II.4.4) – pisze rozdzielnie partykułę <i>nie</i> z przymiotnikami i przysłówkami w stopniu wyższym i najwyższym II.4.4) – pisze rozdzielnie partykułę <i>nie</i> z przysłówkami nie pochodzącymi od przymiotników II.4.4) – pisze rozdzielnie partykułę <i>nie</i> z liczebnikami, zaimkami II.4.4) – pisze rozdzielnie partykułę <i>nie</i> z imiesłowami przysłówkowymi II.4.4) – pisze łącznie partykułę <i>nie</i> z rzeczownikami II.4.4)	

	– pisze łącznie partykułę <i>nie</i> z przymiotnikami i przysłówkami w stopniu równym II.4.4) – pisze łącznie partykułę <i>nie</i> z przysłówkami utworzonymi od przymiotników II.4.4) – pisze łącznie partykułę <i>nie</i> z imiesłowami przymiotnikowymi II.4.4)	
– pisownia wyrazów nieodmiennych	– zna i stosuje w praktyce zasady pisowni wyrazów nieodmiennych II.4.4)	
– wymiana głosek	– wykorzystuje przy zapisie wiedzę o wymianie głosek w wyrazach pokrewnych oraz w tematach fleksyjnych wyrazów odmiennych II.4.1)	
znaki interpunkcyjne – cudzysłów	– poprawnie przytacza cudze wypowiedzi, stosując cudzysłów II.4.2)	
III. Tworzenie wypowiedzi 1. Elementy retoryki		
Materiał nauczania	Zagadnienia (pojęcia, terminy)	Przewidywane osiągnięcia Uczeń:
– teksty pisane – wypowiedzi ustne	– środki retoryczne – akapit – teza – hipoteza – argument – kontrargument	– zna podstawowe środki retoryczne III.1.1) – funkcjonalnie wykorzystuje środki retoryczne III.1.1) – rozumie oddziaływanie środków retorycznych na odbiorcę III.1.1) – gromadzi materiał rzeczowy potrzebny do tworzenia wypowiedzi III.1.2) – porządkuje materiał rzeczowy potrzebny do tworzenia wypowiedzi III.1.2) – redaguje plan kompozycyjny własnej wypowiedzi III.1.2) – tworzy wypowiedź, stosując kompozycję odpowiednią do danej formy gatunkowej III.1.3)

		– tworzy wypowiedź, stosując zasady spójności językowej między akapitami III.1.3) – rozumie rolę akapitów jako spójnych całości myślowych w tworzeniu wypowiedzi pisemnych III.1.3) – stosuje rytm akapitowy (przeplatanie akapitów dłuższych i krótszych) III.1.3) – zna zasady dotyczące tworzenia tezy, hipotezy oraz argumentów III.1.4) – wykorzystuje znajomość zasad tworzenia tezy i hipotezy oraz argumentów przy tworzeniu rozprawki oraz innych tekstów argumentacyjnych III.1.4) – formułuje tezy i hipotezy III.1.4) – gromadzi argumenty i kontrargumenty III.1.4) – odróżnia przykład od argumentu III.1.5) – przeprowadza wnioskowanie jako element wyводу argumentacyjnego III.1.6) – zgadza się z cudzymi poglądami III.1.7) – polemizuje z cudzymi poglądami, rzeczowo uzasadniając własne zdanie III.1.7)
III. Tworzenie wypowiedzi 2. Mówienie i pisanie		
Zagadnienia (pojęcia, terminy)	Przewidywane osiągnięcia Uczeń:	
– recenzja – rozprawka – streszczenie	– tworzy wypowiedzi pisemne w następujących formach gatunkowych: – recenzja książki III.2.1) – recenzja filmu III.2.1) – recenzja spektaklu teatralnego III.2.1)	

	– rozprawka III.2.1) – podaje cechy gatunkowe rozprawki III.2.1) – formułuje tezy i hipotezy III.2.1) – gromadzi argumenty i kontrargumenty III.2.1) – określa rolę poszczególnych elementów w rozprawce III.2.1) – posługuje się słownictwem i stylem charakterystycznym dla rozprawki III.2.1) – podejmuje próbę głosowej interpretacji recytowanych / wygłaszanych tekstów III.2.4) – formułuje pytania do tekstu III.2.3) – skraca teksty III.2.2) – rozbudowuje teksty III.2.2) – streszcza teksty III.2.2)
IV. Samokształcenie Uczeń:	
	– bierze udział w życiu kulturalnym swojego regionu IV.3) – rzetelnie korzysta z informacji IV.1) – rozwija swoje uzdolnienia IV.2) – rozwija swoje zainteresowania IV.2) – uczestniczy w projektach edukacyjnych (np. tworzy różnorodne prezentacje, projekty wystaw, realizuje krótkie filmy z wykorzystaniem technologii multimedialnych) IV.4) – pogłębia swoją wiedzę przedmiotową IV.5) – uczestniczy w konkursach / olimpiadach przedmiotowych IV.5) – prezentuje wyniki swojej samodzielnej pracy IV.6) – uczy się systematycznie IV.7)

KLASA VIII
Uczeń spełnia wymagania określone dla klas IV–VII, a ponadto
I. Kształcenie literackie i kulturowe
1. Czytanie utworów literackich

Material nauczania	Zagadnienia (pojęcia, terminy)	Przewidywane osiągnięcia Uczeń:
utwory prozatorskie, poetyckie i dramatyczne (w tym lektura obowiązkowa i uzupełniająca)	jak w klasie VII, a ponadto – pamiętnik – sonet – pieśń – epopeja – neologizm – eufemizm – porównanie homeryckie – inwokacja – ironia – problematyka egzystencjonalna	jak w klasie VII, a ponadto – podaje wyróżniki gatunkowe: pamiętnika, sonetu, pieśni, epopei I.1.2) – rozumie pojęcia: neologizm, eufemizm, porównanie homeryckie, inwokacja I.1.4) – rozpoznaje w tekście literackim: neologizm, eufemizm, porównanie homeryckie, inwokację I.1.4) – określa funkcje neologizmu, eufemizmu, porównania, inwokacji w tekstach I.1.4) – podaje przykłady neologizmów, eufemizmów I.1.4) – zna pojęcie ironii I.1.6) – rozpoznaje ironię w tekstach I.1.6) – określa funkcje ironii w tekstach I.1.6) – określa problematykę egzystencjonalną w tekstach I.1.7) – prezentuje swoje przemyślenia (refleksje) na temat problematyki egzystencjonalnej zawartej w utworach I.1.7)
I. Kształcenie literackie i kulturowe		
2. Odbiór tekstów kultury		
Material nauczania	Zagadnienia (pojęcia, terminy)	Przewidywane osiągnięcia Uczeń:
teksty informacyjne, publicystyczne, reklamowe, dzieła teatralne,	jak w klasie VII, a ponadto – fotografia – rzeźba – reportaż	jak w klasie VII, a ponadto – podaje wyróżniki rzeźby, fotografii I.2.3) – interpretuje dzieła sztuki: rzeźbę, fotografię I.2.3) – rozpoznaje gatunki dziennikarskie: reportaż,

muzyczne, plastyczne, przekazy audiowizualne programy radiowe	– wywiad – felieton	wywiad, felieton I.2.5) – określa podstawowe cechy reportażu, wywiadu, felietonu I.2.5)
II. Kształcenie językowe 1. Gramatyka języka polskiego		
Zagadnienia (pojęcia, terminy)	Przewidywane osiągnięcia Uczeń:	
fonetyka jak w klasie VII, a ponadto – narządy mowy – głoski ustne i nosowe – głoski dźwięczne i bezdźwięczne – głoski twarde i miękkie – upodobnienia fonetyczne – uproszczenia grup spółgłoskowych – wyjątki akcentowe – zestrój akcentowy – akcent zdaniowy	jak w klasie VII, a ponadto – zna narządy mowy II.1.1) – wie, jak dochodzi do powstawania głosek ustnych i nosowych, dźwięcznych i bezdźwięcznych, twardych i miękkich II.1.1) – wyjaśnia mechanizm upodobnień fonetycznych II.1.1) – wyróżnia rodzaje upodobnień pod względem dźwięczności: udźwięcznienia, ubezdźwięcznienia II.1.1) – wyróżnia rodzaje upodobnień w zależności od kierunku przebiegu upodobnienia: upodobnienia postępowe, upodobnienia wsteczne II.1.1) – wie, na czym polega zjawisko ubezdźwięcznienia w wygłosie II.1.1) – podaje przykłady upodobnień fonetycznych II.1.1) – rozumie rozbieżności między mową a pismem wynikające z upodobnień fonetycznych II.1.1) – rozumie mechanizm uproszczeń grup spółgłoskowych II.1.1) – podaje przykłady uproszczeń grup spółgłoskowych II.1.1) – zna wyjątki akcentowe II.1.7) – wie, na czym polega zestrój akcentowy II.1.7) – podaje przykłady wyrazów bez samodzielnego akcentu	

		<u>II.1.7)</u> – stosuje w praktyce zasady dotyczące wyjątków od reguły polskiego akcentu <u>II.1.7)</u> – wyjaśnia zjawisko akcentu zdaniowego <u>II.1.7)</u>
II. Kształcenie językowe 2. Zróżnicowanie języka		
Materiał nauczania	Zagadnienia (pojęcia, terminy)	Przewidywane osiągnięcia Uczeń:
teksty kultury: – utwory poetyckie, prozatorskie, dramatyczne (w tym lektura obowiązkowa i uzupełniająca) – teksty informacyjne, publicystyczne, reklamowe	jak w klasie VII, a ponadto – archaizm – kolokwializm – wyraz rodzimy – wyraz zapożyczony – nazwy osobowe – nazwy miejscowe – treść wyrazu – zakres wyrazu – styl – rodzaje stylów	jak w klasie VII, a ponadto – rozpoznaje w tekstach terminy naukowe <u>II.2.1)</u> – wie, czym są archaizmy <u>II.2.1)</u> – podaje przykłady archaizmów – wyjaśnia, na czym polega archaizacja języka <u>II.2.1)</u> – wie, czym jest kolokwializm <u>II.2.1)</u> – podaje przykłady kolokwializmów <u>II.2.1)</u> – rozumie pojęcia: wyraz rodzimy, wyraz zapożyczony <u>II.2.1)</u> – rozpoznaje wyrazy rodzime i zapożyczone <u>II.2.1)</u> – podaje przykłady wyrazów rodzimych i zapożyczonych <u>II.2.1)</u> – rozpoznaje nazwy osobowe <u>II.2.2)</u> – używa poprawnych form gramatycznych imion, nazwisk <u>II.2.2)</u> – rozpoznaje nazwy miejscowe <u>II.2.2)</u> – odróżnia nazwy osobowe od nazw miejscowych <u>II.2.2)</u> – zna rodzaje nazw miejscowych <u>II.2.2)</u> – używa poprawnych form gramatycznych nazw miejscowych i nazw mieszkańców <u>II.2.2)</u>

		– zna i stosuje w praktyce sposoby wzbogacania słownictwa II.2.3) – rozumie, czym jest treść i zakres znaczeniowy wyrazu II.2.6) – określa treść i zakres znaczeniowy wyrazu II.2.6) – rozumie pojęcie stylu II.2.7) – rozpoznaje styl: potoczny, urzędowy, artystyczny, naukowy, publicystyczny II.2.7)
II. Kształcenie językowe 3. Komunikacja językowa i kultura języka		
Materiał nauczania	Zagadnienia (pojęcia, terminy)	Przewidywane osiągnięcia Uczeń:
– teksty kultury – wypowiedzi ustne	jak w klasie VII	jak w klasie VII
II. Kształcenie językowe 4. Ortografia i interpunkcja		
Zagadnienia ortograficzne i interpunkcyjne		Przewidywane osiągnięcia Uczeń:
jak w klasie VII, a ponadto – różnice w pisowni samogłosek ustnych i nosowych, spółgłosek twardych i miękkich, dźwięcznych i bezdźwięcznych		jak w klasie VII, a ponadto – wykorzystuje przy zapisie wiedzę o różnicach w pisowni samogłosek ustnych i nosowych II.4.3) – wykorzystuje przy zapisie wiedzę o różnicach w pisowni spółgłosek twardych i miękkich II.4.3) – wykorzystuje przy zapisie wiedzę o różnicach w pisowni spółgłosek dźwięcznych i bezdźwięcznych II.4.3)
III. Tworzenie wypowiedzi 1. Elementy retoryki		
Materiał	Zagadnienia	Przewidywane osiągnięcia

nauczania	(pojęcia, terminy)	Uczeń:
– teksty pisane – wypowiedzi ustne	jak w klasie VII, a ponadto – perswazja – manipulacja językowa	jak w klasie VII, a ponadto – rozróżnia środki perswazji i manipulacji III.1.8) – rozpoznaje środki perswazji i manipulacji w tekstach reklamowych III.1.8) – określa funkcję środków perswazji i manipulacji w tekstach reklamowych III.1.8) – wie, na czym polega manipulacja językowa III.1.9) – rozpoznaje manipulację językową III.1.9) – przeciwstawia manipulacji językowej zasady etyki wypowiedzi III.1.9)
III. Tworzenie wypowiedzi 2. Mówienie i pisanie		
Zagadnienia (pojęcia, terminy)	Przewidywane osiągnięcia Uczeń:	
jak w klasie VII, a ponadto – podanie – życiorys – CV – list motywacyjny – wywiad – przemówienie – parafraza	jak w klasie VII, a ponadto – tworzy wypowiedzi pisemne w następujących formach gatunkowych: – podanie III.2.1) – życiorys III.2.1) – CV III.2.1) – list motywacyjny III.2.1) – wywiad III.2.1) – pisze i wygłasza przemówienia III.2.1) – wie, na czym polega parafraza tekstu III.2.2) – parafrazuje teksty III.2.2)	
IV. Samokształcenie Uczeń:		
jak w klasie VII, a ponadto		

- szanuje prawa autorskie [IV.1\)](#)
- przestrzega praw autorskich [IV.1\)](#)
- uczestniczy w wykładach publicznych [IV.5\)](#)
- rozwija umiejętność krytycznego myślenia [IV.8\)](#)
- rozwija umiejętność formułowania opinii [IV.8\)](#)

Teksty kultury i propozycje lektur

W trakcie nauki w klasach VII–VIII uczniowie powinni poznawać różne teksty kultury:

- teksty literackie: opowiadania, utwory poetyckie i prozatorskie z klasyki polskiej i światowej, utwory dramatyczne;
- teksty użytkowe;
- teksty publicystyczne – wybrane artykuły prasowe; wywiady, reportaże;
- teksty popularnonaukowe;
- elementy dziedzictwa kulturowego – dzieła wybitnych malarzy i rzeźbiarzy polskich i światowych reprezentatywne dla danej epoki;
- audycje i słuchowiska radiowe;
- programy telewizyjne;
- przedstawienia teatralne (także Teatru Telewizji);
- filmy fabularne (przygodowe, podróżniczo-przygodowe, detektywistyczne, obyczajowe, komediowe), a wśród nich adaptacje znanych uczniom utworów literackich;
- prezentacje multimedialne;
- inne przekazy ikoniczne: fotografie, komiksy, plakaty, afisze.

Propozycje lektur dla poszczególnych klas

Klasa VII

Lektury obowiązkowe:

- Charles Dickens, *Opowieść wigilijna*;
- Aleksander Fredro, *Zemsta*;
- Aleksander Kamiński, *Kamienie na szaniec*;
- Antoine de Saint-Exupéry, *Mały Księżę*;

- Juliusz Słowacki, *Balladyna*;
- Melchior Wańkowicz, *Ziele na kraterze* (fragmenty);
- Sławomir Mrożek, *Artysta*;
- Ignacy Krasicki, *Żona modna*;
- Adam Mickiewicz, *Reduta Ordon, Śmierć Pułkownika, Świtezianka, II część Dziadów*;
- Jan Kochanowski, wybór fraszek, wybór trenów (*Tren I, Tren V, Tren VII, Tren VIII*);
- wybrane wiersze poetów wskazanych w klasach IV–VI;
- wybrane wiersze Cypriana Norwida, Bolesława Leśmiana, Wisławy Szymborskiej, Kazimierza Wierzyńskiego, Jana Lechonia.

Lektury uzupełniające:

Dwie pozycje książkowe w całości. Do wyboru spośród następujących:

- Agatha Christie, *Tajemniczy przeciwnik*
- Nancy H. Kleinbaum, *Stowarzyszenie Umarłych Poetów*;
- Jan Paweł II, *Przekroczyć próg nadziei* (fragmenty);
- Henryk Sienkiewicz, *Krzyżacy*;
- Melchior Wańkowicz, *Monte Cassino* (fragmenty);
- Karolina Lanckorońska, *Wspomnienia wojenne 22 IX 1939–5 IV 1945* (fragmenty).

Inne utwory literackie i teksty kultury wybrane przez nauczyciela, w tym wiersze poetów współczesnych i reportaże.

Klasa VIII

Lektury obowiązkowe:

- Henryk Sienkiewicz, *Quo vadis*;
- Stefan Żeromski, *Szyfowe prace*;
- Adam Mickiewicz, *Pan Tadeusz* (całość);
- Henryk Sienkiewicz, *Latarnik*;
- Adam Mickiewicz, *Sonety krymskie* (wybrany sonet);
- Melchior Wańkowicz, *Tędy i owędy* (wybrany reportaż);
- Jan Kochanowski, wybór pieśni;
- Jan Sztaudynger, fraszki;

AUTOR: Andrzej Surdej

- Stanisław Jerzy Lec, aforyzmy;
- wybrane wiersze poetów wskazanych w klasach IV–VI;
- wybrane wiersze Jerzego Lieberta, Jarosława Marka Rymkiewicza, Mariana Hemara, Krzysztofa Kamila Baczyńskiego, Stanisława Barańczaka.

Lektury uzupełniające:

Dwie pozycje książkowe w całości. Do wyboru spośród następujących:

- Miron Białoszewski, *Pamiętnik z powstania warszawskiego* (fragmenty);
- Ernest Hemingway, *Stary człowiek i morze*;
- Eric-Emmanuel Schmitt, *Oskar i pani Róża*;
- Arkady Fiedler, *Dywizjon 303*;
- Barbara Kosmowska, *Pozłacana rybka*.

Inne utwory literackie i teksty kultury wybrane przez nauczyciela, w tym wiersze poetów współczesnych i reportaże.

IV. Sposoby osiągania celów kształcenia – metody, formy pracy, indywidualizacja

Przed przystąpieniem do realizacji proponowanego programu nauczania nauczyciel powinien dokonać diagnozy zespołu klasowego, z którym przyjdzie mu pracować, i na tej podstawie zaplanować dobór metod nauczania i form pracy. Poza możliwościami intelektualnymi uczniów należy też wziąć pod uwagę ich potrzeby i zainteresowania, a także ogólne warunki (np. dostęp do biblioteki, pracowni komputerowej / multimedialnej), w jakich program będzie realizowany. Stosowane metody i formy pracy powinny być jak najbardziej różnorodne. Pozwala to unikać monotonii, a także sprzyja zaangażowaniu uczniów w pracę na zajęciach. Poza dostosowaniem metod i form pracy do potrzeb i możliwości uczniów trzeba też systematycznie, w sposób dobrze przemyślany i zaplanowany sprawdzać i oceniać poziom osiągnięć uczniów, a także pamiętać o ewaluacji i nieustannym doskonaleniu swojego warsztatu pracy.

Podczas lekcji uczeń powinien być aktywny, czyli jak najbardziej zaangażowany w realizację działań zaplanowanych przez nauczyciela, który sam schodzi na dalszy plan – staje się konsultantem, doradcą, twórcą sytuacji dydaktycznych. Dziecko natomiast musi myśleć i działać,

uczyć się samodzielności w dochodzeniu do wiedzy, umiejętnie współpracować z rówieśnikami. Osiąganiu takich celów sprzyja realizacja zadań w formie pracy grupowej (zespołowej), z wykorzystaniem metod aktywizujących. Nie należy jednak rezygnować z tradycyjnych metod i form pracy. Najbardziej racjonalnym rozwiązaniem byłoby zachowanie równowagi między stosowaniem metod „tradycyjnych” i aktywizujących. W związku z tym proponujemy wykorzystywanie na lekcjach następujących metod i form pracy:

- **Formy pracy:**

- indywidualna,
- jednostkowa,
- grupowa (zespołowa),
- zbiorowa.

- **Metody zalecane na poziomie klas VII–VIII:**

- metody słowne (metody poszukujące: heureka, metoda problemowa),
- realizacje projektów edukacyjnych,
- dyskusja,
- debata,
- drzewko decyzyjne,
- poker kryterialny,
- praca z materiałami multimedialnymi,
- kula śnieżna,
- tworzenie plansz, schematów, wykresów, zestawień.

W celu skutecznego realizowania celów zapisanych w programie wskazane jest też podejmowanie takich działań, jak:

- wycieczki do muzeów (skansenów), galerii, izb regionalnych;
- odwiedzanie miejsc pamięci narodowej;
- wyjścia do kina, teatru, opery, filharmonii;
- organizowanie wystaw prac uczniów związanych z poznawanymi na lekcjach tekstami (np. ilustracji do utworów);
- tworzenie klasowych zbiorów poezji (np. z okazji Dnia Matki / świąt narodowych);

- organizowanie konkursów, przeglądów (np. fotograficznych, ortograficznych, recytatorskich, prac plastycznych);
- praca nad scenariuszem przedstawienia;
- przygotowywanie klasowych / szkolnych przedstawień / inscenizacji (teatr aktora, teatr kukiełkowy);
- prezentacja i czytanie czasopism młodzieżowych;
- nagrywanie audycji radiowych / słuchowisk;
- podejmowanie działań mających na celu integrowanie treści międzyprzedmiotowych (język polski, historia, plastyka, muzyka);
- praca nad gazetką klasową / szkolną;
- włączanie się w życie kulturalne szkoły / miejscowości / regionu;
- praca nad stroną internetową klasy / szkoły / koła zainteresowań / samorządu szkolnego;
- podtrzymywanie tradycji regionalnych i narodowych;
- wizyty w bibliotece szkolnej / publicznej / wiejskiej / miejskiej / wojewódzkiej.

Nieodzownym elementem kształcenia polonistycznego powinna być indywidualizacja pracy zależna od możliwości ucznia – praca z uczniem zdolnym i uczniem mającym trudności w nauce. Na początku nauki w klasie VII nauczyciel powinien dokonać diagnozy wstępnej (np. w formie pisemnej) oraz zapoznać się z dostępnymi opiniami i orzeczeniami wydanymi przez poradnie psychologiczno-pedagogiczne. Działania te pozwolą dostosować (zróżnicować) metody i formy pracy oraz wymagania (kryteria oceniania) do możliwości i potrzeb konkretnego ucznia (wymagającego pomocy, zdolnego).

Indywidualizację pracy ułatwia stosowanie elementów oceniania kształtującego, np.:

- podawanie w miarę precyzyjnych kryteriów oceniania;
- przekazywanie informacji zwrotnej (głównie przy pracach pisemnych);
- uwzględnianie samooceny ucznia.

W przypadku ucznia mającego trudności w nauce istotne jest również pozytywne wzmacnianie, motywowanie, dostrzeganie nawet niewielkich postępów. Uczeń uzdolniony z kolei powinien mieć możliwość zaprezentowania swoich osiągnięć na forum klasy bądź szkoły, wzięcia udziału w różnego rodzaju konkursach, turniejach, przeglądach. Pełna indywidualizacja pracy nie jest możliwa podczas zajęć lekcyjnych ze względu na różne ograniczenia (np. czasowe, związane z liczebnością klasy), dlatego po rozpoznaniu potrzeb i możliwości konkretnego zespołu klasowego warto poprowadzić zajęcia dodatkowe – dla uczniów uzdolnionych i mających trudności w nauce.

Indywidualnego podejścia wymagają również uczniowie ze specyficznymi trudnościami w nauce czytania i pisania (dysleksja, dysortografia, dysgrafia). Podczas pracy z nimi nauczyciel powinien uwzględnić zalecenia zapisane w aktualnej opinii poradni psychologiczno-pedagogicznej.

V. Propozycje kryteriów oceny i metod sprawdzania osiągnięć uczniów

Nie ma wątpliwości, że ocenianie to jeden z najtrudniejszych elementów dydaktyki. Dylematy z nim związane towarzyszą zapewne każdemu nauczycielowi. Ocenianie budzi też wiele emocji wśród uczniów. Sprawdzanie efektów pracy dzieci jest jednak integralnym składnikiem procesu kształcenia i nie można go pominąć. Podstawa programowa formułuje wymagania edukacyjne wobec uczniów, a nauczyciel jest zobowiązany oceniać ucznia, czyli informować go o postępach w opanowywaniu poszczególnych umiejętności. Każdy uczeń podlega ocenianiu na kolejnych lekcjach, w trakcie całego roku szkolnego. Właściwie stosowane ocenianie pomaga mu się uczyć, gdyż stanowi dla niego ważną informację zwrotną – wskazuje, co zrobił dobrze, co i w jaki sposób powinien jeszcze poprawić oraz jak ma dalej pracować. Informacja zwrotna ułatwia też uczniom właściwe planowanie własnego uczenia się, daje im zatem poczucie odpowiedzialności za swoje osiągnięcia. Poza wystawianiem ocen bieżących nauczyciel ustala też zasady oceniania śródrocznego i końcoworocznego. Musi to robić zgodnie z obowiązującymi przepisami i wymagania te zawrzeć w PSO. Pod koniec nauki w szkole podstawowej uczeń jest też poddawany zewnętrznej ocenie przeprowadzanej podczas państwowego systemu egzaminacyjnego.

Ocenianie bieżące powinno być poprzedzone przekazaniem uczniowi kryteriów oceniania, czyli informacji, co będzie oceniane i w jaki sposób. Kryteria powinny być wyraziste i jednoznaczne, oparte na porozumieniu z uczniami i przez nich akceptowane. Muszą też być jawne dla rodziców. Szczegółowe kryteria i zasady oceniania każdy nauczyciel określa w PSO.

Propozycja oceniania wiedzy i umiejętności uczniów na lekcjach języka polskiego w klasach VII–VIII

Ocenianie wiedzy i umiejętności uczniów w klasach VII–VIII może być realizowane na podobnych zasadach jak w klasach IV–VI. Należy jednak pamiętać, aby wymagania (zasady, kryteria oceniania) były formułowane z uwzględnieniem aktualnego poziomu rozwoju uczniów.

Przykładowe sposoby oceniania wybranych umiejętności

Umiejętności:	Sposób oceniania:
– czytanie różnych tekstów kultury	– omawianie, analiza przeczytanego tekstu na lekcji pod kierunkiem nauczyciela (ocena formułowana na podstawie zakresu kształcenia literackiego i kulturowego rozpisanego na poziomy wymagań) – samodzielna praca z tekstem w formie testu, sprawdzianu itp. (zadania punktowane według kryteriów, punkty przeliczane na oceny, skala punktów i ocen podawana przed testem, sprawdzianem itp.)
– tworzenie własnego tekstu (redagowanie określonych form wypowiedzi)	– kryteria oceny pisemnych form wypowiedzi (ćwiczeń redakcyjnych – domowych i klasowych)
– mówienie	– kryteria oceny wypowiedzi ustnych, np. przemówienia
– znajomość zagadnień z zakresu nauki o języku, frazeologii	– omawianie, analiza zagadnień z zakresu nauki o języku na lekcji pod kierunkiem nauczyciela (ocena formułowana na podstawie zakresu kształcenia językowego rozpisanego na poziomy wymagań) – samodzielna analiza zagadnień z zakresu nauki o języku w formie testu, sprawdzianu itp. (zadania punktowane według kryteriów, punkty przeliczane na oceny, skala punktów i ocen podawana przed testem, sprawdzianem itp.)

– realizacja określonych projektów	– kryteria oceny realizacji określonych projektów
– przygotowanie inscenizacji	– kryteria oceny ustala każdorazowo nauczyciel (mając na uwadze przede wszystkim wkład pracy uczniów w przygotowanie przedstawienia) i podaje przed realizacją konkretnych inscenizacji

Kryteria oceniania wybranych umiejętności – propozycje

Przykładowe kryteria oceny rozprawki (z użyciem argumentów zaczerpniętych z literatury)

Numer kryterium	Kryteria	Liczba punktów
I TEMAT (0–8)*		
I.	Zgodność pracy z tematem	0–1 p.
II.	Sformułowanie tezy	0–1 p.
III.	Użycie co najmniej 3 trafnych argumentów zaczerpniętych z literatury	0–1 p.
IV.	Użycie 1 innego argumentu (opartego na własnych obserwacjach, przeżyciach, przemyśleniach, refleksjach)	0–1 p.
V.	Rozwinięcie co najmniej 3 argumentów	0–1 p.
VI.	Podsumowanie rozważań (wnioski, uogólnienia, refleksje, nie wystarczy powtórzenie tezy)	0–1 p.
VII.	Poprawne i uzasadnione użycie co najmniej jednego cytatu	0–1 p.
VIII.	Poprawność pracy pod względem merytorycznym	0–1 p.
II. KOMPOZYCJA (0–3)**		
IX.	Trójdzielność wypowiedzi z zachowaniem właściwych proporcji	0–1 p.

X.	Spójność tekstu	0–1 p.
XI.	Logiczność (nie występują nieuzasadnione powtórzenia)	0–1 p.
III. JĘZYK I STYL (0–4)**		
XII.	Poprawność językowa (0–3 bł. → 3 p.; 4 bł. → 2 p.; 5–6 bł. → 1 p.; 7 bł. → 0 p.)	0–3 p.
XIII.	Funkcjonalność stylu (styl odpowiedni do formy wypowiedzi)	0–1 p.
IV. ZAPIS (0–3)**		
XIV	Poprawność ortograficzna (0 bł. → 2 p.; 1 bł. → 1 p.; 2 bł. → 0 p.) (dla uczniów z dysleksją: 0–3 bł. → 2 p.; 4 bł. → 1 p.; 5 bł. → 0 p.)	0–2 p.
XV	Poprawność interpunkcyjna (dopuszczalne 3 błędy, dla uczniów z dysleksją dopuszczalnych 6 błędów)	0–1 p.

* Uczeń otrzymuje 0 p. za pracę nie na temat.

** Jeśli praca jest krótsza niż połowa wymaganej objętości, nie przyznaje się punktów za te kategorie.

Przykładowe kryteria oceny przemówienia

Numer kryterium	Kryteria	Liczba punktów
I.	Zgodność przemówienia z tematem	0–1 p.
II.	Wstęp – apostrofa do słuchaczy, wyjaśnienie powodu spotkania, określenie celu przemówienia	0–1 p.
III.	Rozwinięcie tematu w ramach określonej koncepcji ucznia	0–2 p.
IV.	Zakończenie – np. uogólnienie, refleksja, aforyzm, sentencja, odpowiedni cytat	0–1 p.
V.	Występowanie wyrazów i zwrotów dotyczących czasu i miejsca,	0–1 p.

AUTOR: Andrzej Surdej

	w którym odbywa się spotkanie (np. <i>szczególna data, pamiętny dzień, niezwykła chwila, niezapomniane miejsce</i>)	
VI.	Występowanie zwrotów skierowanych do słuchaczy – co najmniej 2 przykłady poza wstępną apostrofą (np. <i>mili goście, szanowni państwo, panie i panowie, zacni zebrani, drogie koleżanki i drodzy koledzy</i>)	0–1 p.
VII.	Występowanie słów wyrażających stosunek do własnej wypowiedzi (np. <i>mam zaszczyt, jestem wzruszony, przypadł mi miły obowiązek</i>)	0–1 p.
VIII.	Spójność wypowiedzi	0–1 p.
IX.	Logiczność wypowiedzi	0–1 p.
X.	Poprawność językowa (dopuszczalne 2 błędy)	0–1 p.
XI.	Funkcjonalność stylu wypowiedzi – styl dostosowany do audytorium, sugestywność, jasność, rzeczowość, zrozumiałość wypowiedzi	0–1 p.
XII.	Płynność wypowiedzi (odpowiednie tempo mówienia, uczeń może przyspieszyć tylko wtedy, gdy ma to służyć do osiągnięcia jakiegoś efektu)	0–1 p.
XIII.	Wyraźne mówienie (uczeń jest słyszany i rozumiany)	0–1 p.
XIV.	Wyraziste mówienie (odpowiednie akcentowanie najważniejszych miejsc wystąpienia, modulacja głosu, pauzy, unikanie monotonii)	0–1 p.
XV.	Odpowiednie gesty, mimika, postawa przemawiającego (nie rozpraszają słuchaczy, podkreślają najważniejsze elementy wystąpienia, służą podtrzymywaniu kontaktu ze słuchającymi)	0–1 p.

Przykładowe kryteria oceny realizacji określonych projektów

Numer kryterium	Kryteria	Liczba punktów
I.	Zgodność projektu z tematem	0–2 p.
II.	Oryginalność wyrażonej treści	0–2 p.

III.	Oryginalność zastosowanej techniki (technologii)	0–4 p.
IV.	Estetyka wykonania	0–2 p.
V.	Prezentacja	0–2 p.

VI. Cele wychowawcze i sposoby ich osiągnięcia

Z działaniami dydaktycznymi zmierzającymi do osiągnięcia założonych celów kształcenia powinny iść w parze działania wychowawcze. Polonista nie tylko realizuje konkretny materiał nauczania z zakresu języka polskiego, lecz także oddziałuje wychowawczo na uczniów w trakcie procesu dydaktycznego. W sferze wychowawczej nauczyciel polonista musi bazować na postawach wpojonych dzieciom w domu oraz w trakcie kształcenia zintegrowanego (ugruntowywać je), a ponadto rozwijać (kształtować) nowe, typowe dla kolejnego etapu rozwoju emocjonalnego uczniów. W szczególności powinien kształtować u wychowanków:

- umiejętność rozpoznawania własnych mocnych i słabych stron, zalet i wad (pozytywny sposób postrzegania siebie);
- właściwy stosunek do własnych pozytywnych i negatywnych emocji;
- umiejętność radzenia sobie w sytuacjach trudnych;
- umiejętność komunikowania otoczeniu swoich uczuć i opinii, wymagania od innych respektowania własnych praw (asertywność);
- umiejętność szukania pomocy;
- umiejętność respektowania podstawowych zasad i reguł obowiązujących w relacjach międzyludzkich;
- umiejętność dostrzegania problemów i potrzeb kolegów niepełnosprawnych, osób chorych i starszych;
- pełną szacunku otwartość na innych;
- postawę tolerancji wobec innych ludzi, a zwłaszcza przedstawicieli różnych ras i kultur;
- umiejętność wczuwania się w stany wewnętrzne drugiej osoby (empatia);
- wrażliwość moralną (opartą na kanonie podstawowych wartości etycznych) i estetyczną;
- świadomość wartości rodziny, koleżeństwa, przyjaźni w życiu osobistym człowieka;
- wrażliwość na problemy środowiska;

- umiejętność dostrzegania zmian zachodzących w otaczającym środowisku oraz ich wartościowania;
- postawę patriotyczną związaną z wartościami kulturowymi;
- więź z krajem ojczystym i świadomość obywatelską;
- szacunek dla dobra wspólnego i postaw prospołecznych;
- szacunek dla własnego państwa, symboli narodowych;
- umiejętność odbioru informacji rozpowszechnianych przez media;
- postawę świadomego i odpowiedzialnego korzystania ze środków masowego przekazu;
- szacunek dla tradycji, polskiego dziedzictwa kulturowego;
- szacunek dla obowiązujących norm i zasad;
- poczucie związku z domem rodzinnym, wspólnotą szkolną, lokalną, narodową;
- pozytywne nawyki (np. systematyczność, obowiązkowość, odpowiedzialność za podejmowane działania, rzetelność, słowność);
- poczucie odpowiedzialności za wypowiedzane słowa (ich treść, formę i estetykę);
- umiejętność współpracy w grupie;
- umiejętność formułowania własnych opinii, sądów, wniosków;
- świadomość językową oraz szacunek dla języka ojczystego;
- otwartości na kulturę.

Nauczyciel przed każdą kolejną lekcją powinien określić cel wychowawczy, jaki w szczególności sposób można wyeksponować przy pracy nad konkretnym materiałem nauczania. Do realizacji celów wychowawczych przydatne wydają się zwłaszcza teksty literackie (głównie fragmenty prozy zamieszczone w podręczniku bądź całe teksty lektur). Działania, jakie podejmują bohaterowie, zdarzenia, w jakich uczestniczą, postawy, które sobą reprezentują, poglądy, które wyrażają, mogą być dobrym punktem wyjścia do kształtowania pozytywnych postaw czy nawyków u dzieci. Jednak na lekcjach nauki o języku również można z powodzeniem realizować cele wychowawcze.

Oto kilka przykładów sytuacji dydaktycznych realizowanych na podstawie konkretnego materiału nauczania z podręczników do klasy VII, które mogą być wzorcem do planowania i realizowania własnych celów wychowawczych.

Materiał nauczania	Temat lekcji	Cel wychowawczy	Metoda nauczania
Ignacy Krasicki, <i>Żona modna</i>	Portret zdeformowany, czyli jaka jest, a jaka powinna być żona modna?	– wpajanie świadomości wartości rodziny w życiu osobistym człowieka – kształcenie umiejętności dostrzegania zmian zachodzących w otaczającym środowisku oraz ich wartościowania – kształcenie umiejętności rozpoznawania własnych mocnych i słabych stron, zalet i wad	– dyskusja – piramida priorytetów
Adam Mickiewicz, <i>Reduta Ordon</i>	Jaki wydźwięk ma dzisiaj <i>Reduta Ordon</i> ?	– kształtowanie postawy patriotycznej – kształcenie szacunku dla własnego państwa – kształcenie szacunku dla tradycji – kształcenie poczucia związku ze wspólnotą narodową – kształtowanie właściwej więzi z krajem ojczystym – kształtowanie świadomości obywatelskiej	– debata „za i przeciw” – piramida priorytetów
Jan Kochanowski, <i>Treny</i>	Poetycki nekrolog.	– kształcenie umiejętności wczuwania się w stany wewnętrzne drugiej osoby (empatia) – kształtowanie wrażliwości	– dyskusja

		moralnej (opartej na kanonie podstawowych wartości etycznych) – kształcenie umiejętności radzenia sobie w sytuacjach trudnych	
Karol Dickens, <i>Opowieść wigilijna</i>. Zadania do lektury	Tematy związane z lekturą	– kształtowanie wrażliwości moralnej – wpajanie świadomości wartości rodziny, koleżeństwa, przyjaźni w życiu osobistym człowieka – kształcenie umiejętności dostrzegania problemów i potrzeb innych – kształcenie umiejętność respektowania podstawowych zasad i reguł obowiązujących w relacjach międzyludzkich	– burza mózgów – ranking diamentowy – poker kryterialny
<i>Moje zdanie jest takie, czyli warsztat dyskutanta</i>. Zestaw zadań.	Moim zdaniem, czyli jak wyrazić swoją opinię.	– kształcenie umiejętności formułowania własnych opinii, sądów, wniosków – kształcenie umiejętności komunikowania otoczeniu swoich uczuć i opinii, wymagania od innych respektowania własnych praw (asertywność)	– dyskusja
<i>Co to jest komunikacja językowa? Elementy</i>	Jak ludzie komunikują się ze sobą?	– kształcenie poczucia odpowiedzialności za wypowiedzane słowa (ich	– dyskusja

komunikacji językowej (podręcznik Gramatyka i stylistyka)		treść, formę i estetykę) – kształcenie świadomości językowej oraz szacunku dla języka ojczystego	
---	--	---	--

Zestaw metod i działań, które w szczególnych sposób sprzyjają realizacji celów wychowawczych:

- pogadanka;
- dyskusja;
- drzewko decyzyjne;
- debata „za i przeciw”;
- metaplan;
- piramida priorytetów;
- ranking diamentowy;
- ćwiczenia dramatyczne;
- poker kryterialny;
- burza mózgów;
- gry dydaktyczne;
- projekt edukacyjny;
- wycieczki do muzeów (skansenów), galerii, izb regionalnych;
- odwiedzanie miejsc pamięci narodowej;
- wyjścia do kina, teatru, opery, filharmonii;
- organizowanie konkursów, przeglądów;
- przygotowywanie klasowych / szkolnych przedstawień / inscenizacji;
- nagrywanie audycji radiowych / słuchowisk;
- praca nad gazetką klasową / szkolną;
- włączanie się w życie kulturalne szkoły / miejscowości / regionu;
- praca nad stroną internetową klasy / szkoły / koła zainteresowań / samorządu uczniowskiego;
- wizyty w bibliotece szkolnej / publicznej / wiejskiej / miejskiej / wojewódzkiej.